

[Jørgen Tved]

i Fælles Kurs har vi en anden opfattelse. Vi synes, at forslaget er godt.

Vi tror naturligvis heller ikke, som det lige er kommet til udtryk fra Kristeligt Folkeparti, at forslaget i sig selv standser spekulatjonen, men vi tror, at det kan være med til at bremse op for noget af den grove spekulation. Derfor synes vi, at det er et godt forslag, der fortjener en hurtig gang gennem lovgivningssystemet.

Vi har naturligvis bemærket, at boligministeren har fået en hurtigarbejdende syltekrukke, men vi tror ikke rigtig på, at den arbejder tilstrækkelig hurtigt, og vi tror ikke på, at boligministeren har helt samme gode intentioner som forslagsstillerne med at få spændt ben for spekulanterne. Det er det, denne sag drejer sig om.

Vi har set nogle uhyggelige eksempler på, hvordan realkreditinstitutionerne har vurderet på en måde, der ligger milevidt fra den vurdering, almindelige mennesker havde regnet med. Jeg behøver bare at nævne ejendomme som Illums og en ejendom i Store Kongensgade. Her oplevede vi, at disse realkreditinstitutioner havde nogle besynderlige opfattelser af, hvad en ejendom egentlig var værd.

Derfor vil vi også spørge om, hvor tilsynet med realkreditinstitutionerne var, da man fik disse oplysninger. Det kan godt være, at nogle er lidt fornærmede over, at det kommer frem i pressen. Vi synes, det er godt, at vi har en presse, der af og til giver os eksempler på, hvordan loven bruges og måske også misbruges, og på, hvordan realkreditinstitutionerne i denne situation i hvert tilfælde ikke tog nogen samfundsmæssige hensyn. De sagde oven i købet, at de heller ikke var forpligtede til det, at det ikke var deres opgave at tage samfundshensyn.

Vi andre har måske en lidt anden opfattelse af, hvad realkreditinstitutionerne skal medvirke til. Derfor synes vi, der er mange gode grunde til at gå meget positivt ind for forslaget – modsat CD, der synes, at der var mange gode grunde til at afvise det. Det er måske også et holdningsspørgsmål. Hvis interesser vil man varetage, de mishandlede eller deres, der mishandler, deres, der svinger den økonomiske pisk, eller deres, der får kløene?

Vi har altså ikke noget imod, at vi har en opfattelse, der også i denne sag ligger på de svages side. Vi synes, det er et godt lovforslag.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg skal på SF's og Socialdemokratiets vegne takke for en på sæt og vis positiv behandling af vores forslag. Bortset fra hr. Glistrup anerkendte alle ordførere, at der eksisterer et alvorligt problem, og jeg deler fuldstændig hr. Jørgen Tveds bemærkninger på det punkt. Fremskridtspartiets afstandtagen bestyrker os selvfølgelig i vores opfattelse af, at det er et godt og effektivt forslag.

Problemet er, som det er blevet nævnt, og som det har været dokumenteret i pressen adskillige gange, at vi har set en priseeksplosion på især erhvervsjendomme i de større byer, helt horribelt i København. Det er dokumenteret ved så mange eksempler, at det må anses for at være bevist, og i hvert fald kan man sige, at der er ingen, hverken fra realkreditinstitutterne, fra ministeriet eller fra borgerlige partier, der har været i stand til at modbevise, at noget sådant har fundet sted. Konsekvenserne er en eksplosion i huslejerne, som fører til en total skævvridning af butiksstrukturen, som fører til, at de små dagligvareforretninger lukker, og at det bliver bankpaladser, der kommer til at dominere bybilledet. Det bliver en død by, det bliver en kedelig by, og det bliver en farlig by at færdes i.

Selvfulgelig smitter disse ting også af på boligområdet. Det fører til, at man søger at presse ejerlejlighedsudstyknings igennem ved hjælp af alle mulige fiduser, det fører til, at man får huslejestigninger på den ene eller anden vis, og det fører til et massivt forsøg på at ændre boliglejemål i den indre by til erhvervslejemål.

Midlerne til at imødegå hele denne ulykkelige situation må nødvendigvis være en flerhed af initiativer. Det var rigtigt, som hr. Bollmann var inde på, at vi allerede har lavet et huslejestop. Hr. Bollmann mente, at vi selv tvivlede på, at det virkede. Nej, vi er da ikke i tvivl om, at huslejestoppet virker i 1988, som det er vedtaget til at skulle gøre. Men der kommer en tid efter 1988, og på det tidspunkt er det et spørgsmål om, at vi får lavet en tilstrækkelig præcis og stram lejelovgivning også for erhvervsområdet, sådan at man ikke i forventning om huslejestigninger på dette område kan presse prisniveauet op i et helt urimeligt leje.

Men selv en stram lejelovgivning er ikke tilstrækkelig til at klare problemet. Det er også nødvendigt at gribe ind over for kreditinstitut-